

ZAKON

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja trošarinskih izdelkov je v Sloveniji opredeljen z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: zakon), ki je usklajen z evropskim pravnim redom.

Direktiva 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino je temeljna direktiva, ki določa ureditev za trošarinske izdelke, njihovo skladiščenje, gibanje in nadzor ter uveljavlja računalniško podprt sistem za njihovo gibanje in nadzor (angl. *Excise Movement and Control System*; v nadaljnjem besedilu: EMCS).

Obdavčitev energentov je opredeljena z Direktivo Sveta 2003/96 z dne 27. oktobra 2003 o preoblikovanju okvira Skupnosti za obdavčenje energentov in elektrike.

Razlog za spremembo zakona je sodba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije glede rokov za uveljavljanje pravic zavezancev za vračilo plačane trošarine, prenos Izvedbenega sklepa Komisije z dne 20. 4. 2012 o uporabi določb o nadzoru in gibanju Direktive Sveta 2008/118/ES za nekatere dodatke v skladu s členom 20(2) Direktive Sveta 2003/96/ES (2012/209/EU) (Uradni list EU L 110 z dne 24. 4. 2012) in uskladitev z Uredbo Sveta (EU) št. 389/2012 z dne 2. maja 2012 o upravnem sodelovanju na področju trošarin in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2073/2004 (Uradni list EU L 121 z dne 8. 5. 2012; nadaljnjem besedilu: Uredba o upravnem sodelovanju na področju trošarin)).

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S predlagano novelo zakona se:

- zaradi sodbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije veljavni zakon dopolnjuje z določbami, ki se nanašajo na roke za uveljavljanje pravic za vračilo trošarine,
- Izvedbeni sklep Komisije o nadzoru in gibanju izdelkov, ki se lahko uporabijo za pogon ali ogrevanje, prenaša v nacionalno zakonodajo in
- veljavni zakon usklajuje z Uredbo Sveta o upravnem sodelovanju na področju trošarin.

2.2 Načela

S predlogom zakona predlagatelj ne posega v obstoječa temeljna načela veljavnega Zakona o trošarinah.

2.3 Poglavitne rešitve

S 1. členom predloga zakona se vsebina določb iz Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah, ki se nanašajo na roke za uveljavljanje pravic za vračilo trošarine, prenese v 30. člen veljavnega zakona.

Predlog za spremembo 30. člena veljavnega zakona je posledica sodbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. X Ips 87/2008, z dne 17. 11. 2010, v kateri se nadzornemu organu očita, da je presegel zakonska pooblastila. Carinska uprava Republike Slovenije pri vračanju trošarine ni dopuščala kombinacije mesečnih in letnih zahtevkov za vračila. Praksa carinskega organa je temeljila na prvem odstavku 30. člena Zakona o trošarinah in 36. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (v nadaljnjem besedilu: PZTro), kjer je v prvem odstavku navedeno, da upravičenci predložijo zahtevek za vračilo trošarine do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil izpolnjen pogoj za vračilo trošarine, oziroma najpozneje v šestih mesecih po poteku koledarskega leta, če predložijo zahtevek za preteklo leto. Rok za uveljavljanje vračila trošarine (mesečni ali letni) so upravičenci izbrali sami. Praviloma je upravičenec, ki je začel uveljavljati vračilo tako, da je vlagal mesečne zahtevke, takšen način ohranil tudi v naslednjih obdobjih. Upravičenci, ki so uveljavljali vračilo trošarine v letnem zahtevku, so vložili enoten zahtevek za celo leto, in v tistem letu prej niso vlagali mesečnih zahtevkov, na podlagi katerih bi se trošarina v obravnavanem letu že vrnila. V nasprotnem je bil zahtevek zavrnjen. Vrhovno sodišče je v svoji sodbi zastopalo stališče, da za zavrnitev vračila trošarine zaradi kombiniranega uveljavljanja (mesečno in letno v enem koledarskem letu) in rokov za to uveljavljanje (30 dni oziroma šest mesecev) v zakonu ni podlage, da pa uporaba PZTro in njegova ekstenzivna razlaga nista sprejemljivi, da se presega zakonsko pooblastilo ministru za urejanje pravice do vračila trošarine. Na podlagi navedenega (zlasti da zakon nima določb o mesečnem oziroma letnem načinu uveljavljanja pravice) se s predlagano spremembo (1. člen) prenese vsebina določb iz PZTro v zakon in izrecno navede, da se mesečno ali letno uveljavljanje pravice do vračila trošarine izključujeta.

S prvo alinejo 2. člena tega zakona se predlaga sprememba 57.b člena veljavnega zakona, s katerim se ureja pravna podlaga za izvajanje nadzora proizvodnje, predelave, hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov, za izdelke, ki se lahko uporabljajo za pogon ali ogrevanje, iz tarifnih oznak 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00, 3811 90 00, oziroma se prenaša Izvedbeni sklep Komisije z dne 20. 4. 2012 o uporabi določb o nadzoru in gibanju Direktive Sveta 2008/118/ES za nekatere dodatke v skladu s členom 20(2) Direktive Sveta 2003/96/ES (2012/209/EU) (objavljen v Uradnem listu EU L 110 z dne 24. 4. 2012), v nacionalno zakonodajo. Ko bodo omenjeni izdelki s predlagano dopolnitvijo zakona postali predmet trošarinskega nadzora, se bo tako preprečila možnost davčnih utaj, izogibanje in zloraba rabe izdelka za pogon ali ogrevanje. Datum uveljavitve Izvedbenega sklepa Komisije je 1. januar 2013, zato je potreben prenos v zakon, pred tem rokom.

Z drugo alinejo 2. člena tega zakona se taksativna navedba izdelkov, ki se lahko uporabijo za pogon ali ogrevanje dopolni v skladu s spremembo tarifnih oznak iz Uredbe Komisije (EU) št. 1006/2011, z dne 27. septembra 2011, o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v Uradnem listu EU L 282, z dne 28. 10. 2011. Hkrati se doda izdelek, ki je mešanica biogoriva in plinskega olja, ki mora biti nadzorovana po zakonskih pravilih glede nadzora proizvodnje, predelave, hrambe in gibanja trošarinskih izdelkov.

S 3. členom tega zakona se predlaga črtanje 64. člena veljavnega zakona. Ta določa obveznost carinskega organa za vodenje posebnega registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov, ki jo določa tudi 19. člen Uredbe o upravnem sodelovanju na področju trošarin, sprejete letos spomladi in je neposredno zavezujoča. Ker določba 64. člena veljavnega zakona ni v celoti usklajena z ureditvijo v navedeni uredbi, hkrati pa bo dne 1. 7.

2012 z uveljavitvijo uredbe prišlo do podvajanja opredelitve istega registra v dveh različnih veljavnih predpisih, je potrebno črtanje 64. člena veljavnega zakona.

4. člen določa, da z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati posamezne določbe podzakonski aktov, ki so smiselno zajete s tem zakonom, in sicer: prvi odstavek 36. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr. in 26/10), prvi odstavek 3. člena Odredbe o vračilu trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 40/99, 38/01 in 3/09), prvi in drugi odstavek 4. člena, prvi odstavek 5. člena ter prvi in tretji odstavek 8. člena Pravilnika o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 10/06, 12/07 in 3/09) in drugi, tretji in četrti odstavek 6. člena Pravilnika o vračilu trošarine za komercialni namen (Uradni list RS, št. 52/09 in 68/09). Te določbe se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, to je 1. 1. 2013.

Predvideno je, da bo zakon začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 1. 2013.

Povzetek Poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil *maja 2012* objavljen na spletni strani predlagatelja, rok za predložitvev pripomb zainteresirane javnosti pa je bil

Mnenja, predloge in pripombe so dali ...

Posebna javna obravnava predlaganega gradiva ni bila opravljena.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Ta zakon ne bo imel posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je prilagojen pravnemu redu EU. S predlogom zakona se zakon usklajuje s sodbo Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in opravi prenos Izvedbenega sklepa Komisije glede nadzora in gibanja trošarinskih izdelkov ter uskladiitev z Uredbo Sveta o upravnem sodelovanju na področju trošarin.

Primerjava predlagane ureditve z ureditvijo v drugih pravnih sistemih ni potrebna, saj spremembe predstavljajo uskladitev predpisa s pravnim redom EU in sodbo Vrhovnega sodišča RS.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

/

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

/

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

/

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

/

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

/

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa

Predlagane spremembe zakona bodo ugodno vplivale na izvedbo nadzora. Zaradi odprave nejasnosti bo izvajanje sprejetega predpisa olajšalo delo nadzornemu organu.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Obrazložitev predloga za obravnavo po skrajšanem postopku

/

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o trošarinah (Uradni list RS, št. 97/10 – uradno prečiščeno besedilo) se 30. člen spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

(pravica do vračila in roki za predložitev zahtevkov)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega dovoljenja, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;

2. uvoznik, ki vrača uvožene izdelke, od katerih je plačal trošarino, v tretjo državo oziroma na tretje ozemlje;

3. izvoznik, ki izvozi trošarinske izdelke, ki jih je nabavil s plačilom trošarine;

4. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino ali je bila trošarina zanje plačana ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice, uporabljeni pa so bili za namene iz 44. člena in 55. člena tega zakona;

5. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;

6. trošarinski zavezanec, ki je trošarinske izdelke prodal, v skladu s predpisanimi pogoji, osebi z 31. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sam pa je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, oziroma je trošarino plačal ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice;

7. pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik, ki trošarinske izdelke, od katerih je plačal trošarino, v nespremenjenem stanju pošlje v trošarinsko skladišče;

8. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, jih umaknila iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in jih uničila pod nadzorom carinskega organa;

9. proizvajalec trošarinskih izdelkov brez trošarinskega skladišča za proizvedene trošarinske izdelke v zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in jih je uničil pod nadzorom carinskega organa;

10. proizvajalec električne energije, ki ni trošarinski zavezanec za električno energijo in jo pridobi iz omrežja s plačano trošarino ter porabi za proizvodnjo električne energije ali za ohranjanje sposobnosti za proizvodnjo električne energije.

(2) Oseba iz 4. točke prvega odstavka tega člena dokazuje upravičenost do vračila trošarine z evidencami o porabi trošarinskih izdelkov v proizvodnji ali porabi kot pogonsko gorivo za namen iz 1. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(3) Oseba iz 5. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

(4) Trošarina se vrne na podlagi zahtevka, ki ga upravičenec vloži pri pristojnem carinskem organu do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, če predloži zahtevek za koledarski mesec, ali najpozneje do 30. junija tekočega leta, če vloži zahtevek za preteklo koledarsko leto. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta.

(5) Carinski organ odloči o vračilu v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo v 30 dneh po vročitvi odločbe o vračilu, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(6) Zahtevek za vračilo trošarine iz sedmega odstavka 54. člena tega zakona se vloži za energente, ki so bili porabljeni v posameznem koledarskem mesecu do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec. Carinski organ odloči o vračilu v 30 dneh po prejemu popolnega zahtevka in izvede vračilo v 30 dneh po vročitvi odločbe o vračilu.

(7) Zahtevek za vračilo trošarine iz devetega odstavka 54. člena tega zakona vložijo fizične osebe na osnovi računov za porabljene energente v koledarskem letu do 31. marca tekočega leta za preteklo leto kot letni zahtevek. Pod pogoji iz predpisa iz desetega odstavka 54. člena lahko fizične osebe vložijo tudi mesečni zahtevek na osnovi računov za porabljene energente do zadnjega dne tekočega meseca za pretekle mesece v istem koledarskem letu. Mesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujeta. Pravne osebe, agrarne skupnosti in samostojni podjetniki posamezniki vložijo zahtevek za vračilo na osnovi računov za porabljene energente do zadnjega dne tekočega meseca za pretekle mesece v istem koledarskem letu. Pristojni organ odloči o zahtevku v 30 dneh od prejema popolnega zahtevka in izvede vračilo trošarine v 30 dneh po vročitvi odločbe o vračilu. Račune o nakupu porabljenih energentov vlagatelj zahtevka predloži samo na zahtevo nadzornega organa.

(8) Zahtevek za vračilo trošarine iz enaindvajsetega odstavka 54. člena tega zakona se vloži kot mesečni zahtevek do zadnjega dne tekočega meseca za pretekli mesec, kot zahtevek za koledarsko trimesečje (januar, februar, marec; april, maj, junij; julij, avgust, september; oktober, november, december) v šestdesetih dneh po preteku koledarskega trimesečja ali kot letni zahtevek do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Upravičenec do vračila izbere mesečni, trimesečni ali letni način uveljavljanja vračila v okviru posameznega koledarskega leta. Mesečni, trimesečni in letni način uveljavljanja vračila trošarine v posameznem koledarskem letu se izključujejo.

(9) Način vračila trošarine, vrste dokazil o plačilu trošarine in način dokazovanja upravičenosti do vračila trošarine predpiše minister, pristojen za finance.«

2. člen

V prvem odstavku 57.b člena se osma alineja nadomesti z novo osmo in deveto alinejo, ki se glasita:

- »- izdelke iz tarifnih oznak 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 in 3811 90 00;
- izdelke iz tarifnih oznak 3826 00 10 in 3826 00 90.«.

3. člen

64. člen se črta.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

- prvi odstavek 36. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07 (18/07 – popr.) in 26/10),

- prvi odstavek 3. člena Odredbe o vračilu trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 40/99 in 38/01),
- prvi in drugi odstavek 4. člena, prvi odstavek 5. člena ter prvi in tretji odstavek 8. člena Pravilnika o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 10/06, 12/07 in 3/09) in
- drugi, tretji in četrti odstavek 6. člena Pravilnika o vračilu trošarine za komercialni namen (Uradni list RS, št. 52/09, 68/09 in 82/10).

(2) Določbe predpisov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013.

OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

V prvem odstavku 30. člena veljavnega zakona se navajajo osebe, ki imajo pravico do vračila trošarine. Devetim primerom iz veljavne ureditve so dodani še proizvajalci električne energije (10. točka). Z novo 10. točko se določi pravna podlaga za vračilo trošarine, ki jo že predpisuje deveti odstavek 41. člena PZTro. Gre za pravico, ki se je določila s podzakonskim aktom, zdaj pa se določa na ravni zakona.

S spremembo 30. člena veljavnega zakona se natančno opredelijo roki za vlaganje zahtevkov za vračilo trošarine in roki za vračilo trošarine, ki so do sedaj bili opredeljeni s podzakonskimi akti. Ureditev je posledica sodbe Vrhovnega sodišča RS, opr. št. X Ips 87/2008, v kateri se trošarinska zakonodaja glede uveljavljanja pravice do vračila razlaga drugače, kakor se je dejansko izvajala. Zato je bilo treba upoštevati očitke iz sodbe glede določb zakona in na njegovi podlagi izdanega pravilnika. S predlagano spremembo se v zakon prenese vsebina iz pravilnika, ki ureja izvajanje zakona, pravilnika, ki opredeljuje vračilo trošarine za komercialni namen ter uredb, ki urejata vračilo trošarine za energente za kmetijsko mehanizacijo in industrijsko-komercialni namen (sedmi, osmi in deveti odstavek). Določba zakona tudi izrecno navaja, da se mesečno ali kvartalno ali letno uveljavljanje pravice do vračila trošarine izključujejo.

Z opredelitvijo roka, v katerem organ odloči o vračilu, in roka za izvedbo vračila v materialnem zakonu se celovito ureja izvedba vračila in upravičencem da informacija, kdaj bo vračilo opravljeno. Rok je vsebinsko enak kakor v Zakonu o davčnem postopku, je le redakcijsko preoblikovan, tako da je opredeljen z datumom (do 30. junija tekočega leta) namesto dosedanje ureditve (v šestih mesecih).

Predlagana sprememba oziroma dopolnitev 30. člena veljavnega zakona ureja dokazovanje upravičenosti do vračila za upravičence iz 4. točke prvega odstavka. Problematika je sicer urejena, vendar v Pravilniku o izvajanju Zakona o trošarinah, kar je nižja raven glede na dokazovanje za upravičence iz 5. točke istega člena – kar je že bilo urejeno z veljavnim zakonom. Zato je smiselno, da se za obe skupini upravičencev obseg in vrsta dokazil uredi enotno, torej v zakonski določbi.

Določena ravnanja in obseg dokazil pri uveljavljanju pravice do vračila iz obravnavanega člena se natančneje opredelijo v podzakonskem predpisu.

K 2. členu:

Z dopolnitvijo prvega odstavka 57.b člena veljavnega zakona se v zakon prenaša Izvedbeni sklep Komisije z dne 20. aprila 2012 o uporabi določb o nadzoru in gibanju Direktive Sveta 2008/118/ES za nekatere dodatke v skladu s členom 20(2) Direktive Sveta 2003/96/ES (objavljen v Uradnem listu EU L 110 z dne 24. 4. 2012), kot pravna podlaga za izvajanje nadzora proizvodnje, predelave, hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov, za izdelke, ki se lahko uporabljajo za pogon ali ogrevanje, iz tarifnih oznak 3811 11 10 (Preparati proti klenkanju na osnovi svinčevega tetraetila), 3811 11 90 (Drugi preparati proti klenkanju na osnovi svinčevih spojin), 3811 19 00 (Drugi preparati ki so določeni kot raztopina z več kot 61 mas. %, vendar ne več kot 63 mas. %, metilciklopentadienil manganovega trikarbonila v topilu aromatskega ogljikovodika ki ne vsebuje več kot 4,9 mas. % 1,2,4-trimetil-benzena, 4,9 mas. % naftalena in 0,5 mas. % 1,3,5-trimetil-benzena, ter drugi) in 3811 90 00 (Sol dinonilnaftilsulfonske kisline, v raztopini mineralnega olja zaviralec korozije, ki vsebuje produkte reakcije maščobnih kislin in tal-olja s formaldehidom in (Z)-N-9-oktadecenil-1,3-propandiaminom ter drugi. S sprejetjem Izvedbenega sklepa Komisije so navedeni izdelki

vključeni v 20. člen Energetske direktive, kar pomeni, da za te izdelke veljajo določbe Direktive 2008/118/ES o nadzoru in gibanju.

Predlagana dopolnitev člena je pomembna zaradi spremljanja gibanja teh izdelkov v režimu odloga plačila trošarine, ki je podprto z računalniškim sistemom (EMCS), v katerem subjekti iz Slovenije ne bi mogli sodelovati, saj se trošarinski izdelki iz skupine »energenti in električna energija«, ki so opredeljeni v 57.b členu veljavnega zakona gibljejo v režimu odloga med državami članicami le na podlagi elektronskega trošarinskega dokumenta (e-TD). Za sodelovanje v režimu odloga plačila trošarine morajo gospodarski subjekti razpolagati z ustreznimi dovoljenji (trošarinsko dovoljenje oziroma dovoljenje za pooblaščenega prejemnika oziroma dovoljenje za začasno pooblaščenega prejemnika oziroma dovoljenje za pooblaščenega uvoznika), kar jim omogoča vključitev v sistem EMCS in posledično izdajo e-TD oziroma potrditev prejema trošarinskih izdelkov na podlagi e-TD.

Z dodano deveto alinejo (spreminja veljavno osmo alinejo prvega odstavka 57.b člena) se obravnava izdelkov s tarifno oznako 3824 90 97 (drugi kemični proizvodi in preparati kemijske industrije ali sorodnih industrij (vključno tudi tisti, ki so sestavljeni iz mešanic naravnih proizvodov), ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu) izenači z obravnavo izdelkov s tarifno oznako 3824 90 91 (mono-alkil estri maščobnih kislin, ki vsebujejo vsaj 96,5 vol. % estrov (FAMAE)), če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo. Dodan izdelek je mešanica biogoriva in plinskega olja, ki mora biti nadzorovana po zakonskih pravilih glede nadzora proizvodnje, predelave, hrambe in gibanja trošarinskih izdelkov. S spremembo kombinirane nomenklature (objava Uredbe Komisije (EU) št. 1006/2011, z dne 27. septembra 2011, o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi v Uradnem listu EU L 282, z dne 28. 10. 2011), so izdelki s tarifno oznako 3824 90 97 in 3824 90 91 določeni v tarifno oznako 3826 00 10 (mono-alkil estri maščobnih kislin, ki vsebujejo vsaj 96,5|vol.|% estrov (FAMAE)) in 3826 00 90 (drugi izdelki iz skupine izdelkov Biodiesel in njegove zmesi, ki ne vsebujejo ali vsebujejo manj kot 70|mas.|% naftnih olj ali olj, dobljenih iz bituminoznih mineralov).

K 3. členu:

64. člen veljavnega zakona določa obveznost carinskega organa za vodenje posebnega registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov, ki jo določa tudi 19. člen Uredbe Sveta o upravnem sodelovanju na področju trošarin, in je neposredno zavezujoča. Da ne bi prihajalo do podvajanja opredelitve istega registra v dveh različnih veljavnih predpisih, se člen 64. črta. Obstoječi 64. člen z začetkom veljavnosti nove uredbe (1. 1. 2013) ne bo več ustrezen tudi zaradi vsebinske razlike, nastale zaradi dopolnitve uredbe v delu, ki se nanaša na vsebino elektronske evidence podatkov.

K 4. členu:

Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati posamezne določbe podzakonski aktov, ki so smiselno zajete s tem zakonom, in sicer: prvi odstavek 36. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 49/04, 47/05, 17/07, 18/07 – popr. in 26/10), prvi odstavek 3. člena Odredbe o vračilu trošarine za mineralna olja, ki se porabijo za industrijsko-komercialni namen (Uradni list RS, št. 40/ 99, 38/01 in 3/09), prvi in drugi odstavek 4. člena, prvi odstavek 5. člena ter prvi in tretji odstavek 8. člena Pravilnika o načinu vračila trošarine za energente, ki se porabijo za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Uradni list RS, št. 10/06, 12/07 in 3/09) in drugi, tretji in četrti odstavek 6. člena Pravilnika o vračilu trošarine za komercialni namen (Uradni list RS, št. 52/09 in 68/09). Te določbe se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, to je 1. 1. 2013.

K 5. členu:

Zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 1. 2013.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

30. člen

(pravica do vračila trošarine)

(1) Pravico do vračila plačane trošarine ima:

1. imetnik trošarinskega dovoljenja, ki je trošarinske izdelke, ki so že bili sproščeni v porabo v Sloveniji, vnesel v trošarinsko skladišče;

2. uvoznik, ki vrača uvožene izdelke, od katerih je plačal trošarino, v tretjo državo oziroma na tretje ozemlje;

3. izvoznik, ki izvozi trošarinske izdelke, ki jih je nabavil s plačilom trošarine;

4. oseba, ki je pridobila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino ali je bila trošarina zanje plačana ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice, uporabljeni pa so bili za namene iz 44. člena in 55. člena tega zakona;

5. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino in jih porabila kot sestavino za izdelavo drugih trošarinskih izdelkov;

6. trošarinski zavezanec, ki je trošarinske izdelke prodal, v skladu s predpisanimi pogoji, osebi z 31. člena tega zakona brez obračunane trošarine, sam pa je nabavil trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, oziroma je trošarino plačal ob uvozu oziroma ob vnosu iz druge države članice;

7. pooblaščen ali začasno pooblaščen prejemnik, ki trošarinske izdelke, od katerih je plačal trošarino, v nespremenjenem stanju pošlje v trošarinsko skladišče;

8. oseba, ki je nabavila trošarinske izdelke po ceni z vključeno trošarino, jih umaknila iz tržišča, ker so postali neužitni oziroma neuporabni in jih uničila pod nadzorom carinskega organa;

9. proizvajalec trošarinskih izdelkov brez trošarinskega skladišča za proizvedene trošarinske izdelke v zalogi, za katere je plačal trošarino, vendar so postali neužitni oziroma neuporabni in jih je uničil pod nadzorom carinskega organa.

(2) Trošarina iz tega člena se vrne pod pogoji in na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(3) Trošarina iz tega člena se vrne v roku, določenem za vračilo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Oseba iz 5. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine za trošarinski izdelek, porabljen v lastni proizvodnji na podlagi dokazila o plačilu trošarine za končni izdelek.

57.b člen

(posebnosti nadzora)

(1) Določbe tega zakona glede nadzora proizvodnje, predelave ali hrambe ter gibanja trošarinskih izdelkov se, glede trošarinskih izdelkov iz tega poglavja, uporabljajo le za:

– izdelke iz tarifnih oznak 1507 do 1518, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

– izdelke iz tarifnih oznak 2707 10, 2707 20, 2707 30 in 2707 50;

– izdelke iz tarifnih oznak 2710 11 do 2710 19 69, razen za izdelke iz oznak 2710 11 21, 2710 11 25 in 2710 19 29, ki so pripravljeni za prodajo na drobno;

– izdelke iz tarifne oznake 2711 (razen 2711 11, 2711 21 in 2711 29);

– izdelke iz tarifne oznake 2901 10;

– izdelke iz tarifnih oznak 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 in 2902 44;

– izdelke iz tarifnih oznak 2905 11 00, ki niso sintetičnega izvora, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo;

– izdelke iz tarifne oznake 3824 90 91, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.

(2) Če nadzorni organ ugotovi kršitve tega zakona in izogibanje plačilu trošarine v skladu s tem zakonom v zvezi z izdelki ki niso navedeni v prvem odstavku tega člena, namenjeni ali ponujeni pa so kot gorivo za ogrevanje oziroma kot pogonsko gorivo, nemudoma o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance in Evropsko komisijo.

(3) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka lahko vlada razširi seznam izdelkov iz prvega odstavka tega člena ali v soglasju z drugimi državami članicami sprejme druge ukrepe, ki so potrebni, da se vzpostavi zakonito stanje.

64. člen

(register imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov)

(1) Carinski organ vzpostavi in vodi poseben register pooblaščenih prejemnikov in imetnikov trošarinskih dovoljenj, ki vključuje tudi trošarinska skladišča.

(2) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

1. identifikacijsko številko, ki jo carinski organ izda posameznemu imetniku trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščenemu prejemniku. Če ima posamezni imetnik trošarinskega dovoljenja več trošarinskih skladišč, mu carinski organ izda identifikacijsko številko za vsako posamezno trošarinsko skladišče;

2. ime in naslov oziroma firma in sedež imetnika trošarinskega dovoljenja oziroma pooblaščenega prejemnika;

3. ime in naslov trošarinskega skladišča oziroma trošarinskih skladišč posameznega imetnika trošarinskega dovoljenja;

4. vrsto trošarinskih izdelkov, na katere se trošarinsko dovoljenje oziroma dovoljenje pooblaščenega prejemnika nanaša;

5. naslov pristojnega carinskega organa;

6. datum izdaje identifikacijske številke ter datum preklica identifikacijske številke;

7. podatke o instrumentu zavarovanja in njegovem izdajatelju.

(3) Carinski organ lahko podatke iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, izmenjuje s pristojnimi organi drugih držav članic.

(4) Oseba, ki sodeluje pri gibanju trošarinskih izdelkov med državami članicami, lahko zahteva od carinskega organa, da primerja podatke, ki jih je navedla v zahtevku s podatki v registru in potrdi njihovo točnost.